

Хоменко І.О.¹, Сорока А.В.²,

¹доктор економічних наук, професор, Національний університет «Чернігівська політехніка», Україна

²здобувачка вищої освіти, Національний університет «Чернігівська політехніка», Україна

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Україна є країною з багатою історико-культурною спадщиною та великим потенціалом інноваційних технологій та розвитку ринку. Але, на жаль, у сфері інновацій та розвитку наша країна стикається з такими помітними проблемами, як низький рівень інвестицій у науку та технології, недостатня підтримка інновацій та підприємництва, недостатня увага до національного інноваційного потенціалу. Проте, незважаючи на ці проблеми, Україна все ще має багато перспективних напрямів інноваційного розвитку, таких як інформаційні технології, біотехнології, енергоефективність та відновлювана енергетика, які можуть стати ключовим фактором для подальшого розвитку економіки країни.

У складній соціально-економічній ситуації та нестабільному політичному середовищі України особливо важливим є знаходження нових рішень, які допоможуть вийти з кризового стану та прискорити розвиток суспільства. Єдиним безсумнівним шляхом досягнення цих цілей є впровадження соціально-економічних інновацій.

Поточні проблеми України не обмежуються тільки негативним впливом воєнних дій, але також включають глибинні виклики, які виникають внаслідок кризового стану в політичній, економічній та соціальній сферах.

Перевагою впровадження інновацій в Україні є наявність низки здібних спеціалістів, які здатні створювати національні інноваційні проекти. Та головна проблема полягає в тому, що ці спеціалісти виїжджають з країни і при збереженні такої тенденції, Україна може втратити значну частину своєї наукової еліти протягом кількох років. Сьогодні спостерігається динаміка зменшення кількості науковців та організацій, які проводять дослідження наукові дослідження та розробки. [1]

Головною перешкодою для впровадження інновацій на сучасних вітчизняних підприємствах є існування недосконалої нормативно-правової бази, зокрема недоліки у митному та податковому регулюванні інноваційної діяльності, гостра необхідність посилення захисту прав інтелектуальної власності тощо. [2] Усунення цих проблем можливе завдяки впровадженню змін на законодавчому рівні, які фактично захищатимуть суб'єктів господарювання, що впроваджують інноваційну діяльність. До прикладу, шляхом надання відповідних податкових пільг, здійснення відповідних

грошових виплат тощо.

Відсутність стимулів з боку держави для проведення досліджень і розробок також ставить під загрозу розвиток інновацій. Безумовно, за роки незалежності робилися численні спроби відродити науковий потенціал країни, але, оскільки ці заходи часто були фрагментарними та непослідовними, суттєвих змін так і не відбулося. Крім того, низький рівень вкладень у науку та інновації затримує розвиток інноваційного бізнесу та обмежує можливості впровадження нових технологій в реальний сектор економіки. Неналежне асигнування в науку призводить до того, що стан матеріально-технічного забезпечення науково-технічної діяльності стає застарілим та критичним, що спричиняє згортання експериментальних досліджень в ряді важливих напрямів насамперед природничих і технічних наук. [3]

Серед інших гострих проблем, що блокують інноваційний потенціал виступають наявність бюрократичних процедур, які ускладнюють впровадження інноваційних проектів і цим самим сповільнюють розвиток інноваційної сфери. Також Україна має недостатню кількість інноваційних компаній, які б були готові інвестувати у розвиток інноваційної сфери. Це призводить до обмеження розвитку інноваційних технологій. Україна має низький рівень науково-технічної культури серед своїх громадян. Це може призвести до обмеженого застосування технологій інноваційного розвитку.

Однак, Україна має досить великий потенціал людських ресурсів, що може стати важливим ресурсом для розвитку нових технологій та інноваційних проектів. Високопрофесійні фахівці працюють у вітчизняних наукових установах та в компаніях, які займаються розробкою та впровадженням інноваційних технологій.

Щоб забезпечити стабільний розвиток інноваційного сектору в Україні, необхідно забезпечити достатнє фінансування та підтримку наукових досліджень та інноваційних проектів, зокрема шляхом створення більш сприятливої інвестиційної клімату в країні та сприяння розвитку інновацій. Підвищення ефективності фінансового забезпечення наукових досліджень та інновацій дасть можливість суттєво поліпшити продуктивність виробництва та конкурентоспроможність України.

Аналіз інноваційного потенціалу України показує, що країна має значний потенціал для розвитку інноваційної економіки, проте на сьогоднішній день Україна відстає від більш розвинених країн за кількістю інноваційних проектів та їх реалізацією. З одного боку, наявність висококваліфікованих кадрів, багатообіцяючих стартапів та галузей, таких як ІТ, свідчить про потенціал України у сфері інновацій. З іншого боку,

проблеми з доступністю фінансування, слабкість інтелектуальної власності та низький рівень співпраці між науково-дослідними установами та бізнесом становлять виклики для подальшого розвитку інноваційного потенціалу країни.

Україна має потенціал для розвитку інноваційного сектору, проте для його реалізації необхідно вирішити проблеми, які існують на сьогоднішній день та вжити додаткових заходів для забезпечення сталого розвитку інноваційного сектору в майбутньому. Важливо, щоб уряд, бізнес та наукова спільнота працювали разом, щоб сприяти розвитку інновацій і використовувати потенціал країни для побудови економіки майбутнього.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Черба В. М., Криша В. В. Інноваційний потенціал України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 13. С. 37–42.
2. Долина І.В. Проблеми та перспективи розвитку інноваційного потенціалу України. *Вісник НТУ «ХП»*. № 20(1296). 2018. С. 125-128
3. Бондарчук Н.В. Аналіз основних показників розвитку інноваційного потенціалу України. *Інвестиції: практика та досвід*. № 8/2011. С. 64-66
4. Хоменко І.О, Волинець Л.М, Колоток М.О. Транзитний потенціал України та розвиток міжнародних перевезень. Сучасні питання економіки і права: зб. наук. праць. – К.: КиМУ, 2020. – Випуск 2(12).– С.152-154.
5. Хоменко І.О., Садчикова І.В., Костюченко І.А. Інноваційно-логістичні та митні аспекти управління ланцюгами постачань швидкопсувної продукції. Сучасні питання економіки і права: зб. наук. праць. – К.: КиМУ, 2020. – Випуск 1(11). – С. 69-78.

Цвілий С.М.¹

¹к.е.н., доцент кафедри туристичного, готельного та ресторанного бізнесу НУ «Запорізька політехніка», Україна

АНІМАЦІЙНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ТУРИСТИЧНИХ СТРУКТУР

Інноваційні технології є набором методів, засобів, які підтримують етапи реалізації нововведення і забезпечують інноваційну діяльність, а також орієнтовані на формування системного, творчого, технічного мислення та здатність генерувати нестандартні технічні ідеї при вирішенні виробничих, творчих завдань. Інноваційна технологія є способом застосування конкретної інновації в системі певної сфери економіки чи соціального життя, що тягне початок змін у галузі. Існують педагогічні, маркетингові, медичні, кадрові, соціальні, інші інноваційні технології. Успішність розвитку інноваційних технологій пов'язана з певною сукупністю робіт, які виконуються в певній